

РЕШЕНИЕ

№ 2849

гр. София, 18.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 79 СЪСТАВ, в публично заседание на четиринадесети декември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Цв. М.

при участието на секретаря Т. Ц.

като разглежда докладваното от Цв. М. Гражданско дело № 20221110158684 по описа за 2022 година

Предявени са установителни искове с правно основание чл. 422, ал. 1 ГПК, вр. чл. 92, ал. 1 ЗЗД и чл. 422, ал. 1 ГПК, вр. чл. 86, ал. 1 ЗЗД за признаване за установено съществуването на парични задължения в размер на сумите, както следва: 1 575,00 лв., представляваща неустойка, начислена на основание чл. 14 от договор за обществена поръчка с рег. № ... опд-111 от 29.10.2020 г., от която: 1 350,00 лв. – във връзка със забавеното изпълнение на заявка № 518/27.10.2021 г. за ремонт на л. а. „Фолксваген Мултиван Стартлайн“, с рег. № .... и 225,00 лв. – във връзка със забавеното изпълнение на заявка № 476/28.10.2021 г. за л. а. „Фолксваген Голф“, с рег. № ....., ведно със законната лихва от датата на подаване на заявлението по чл. 417 ГПК – 03.02.2022 г. до окончателното плащане, както и 18,81 лв., представляваща лихва за забава за периода от 22.12.2021 г. до 02.02.2022 г., за които суми по ч. гр. дело № 5495/2022 г. по описа на СРС, 79 състав, е издадена заповед за незабавно изпълнение по чл. 417 ГПК от 15.02.2022 г. и въз основа на нея изпълнителен лист от същата дата.

Ищецът .... твърди, че между него и ответника „....“ е сключен договор за обществена поръчка с рег. № ... опд-111 от 29.10.2020 г., по силата на който изпълнителят е следвало да извърши следгаранционно обслужване на автомобили от марките „Ауди“ и „Фолксваген“, които са предоставени за стопанисване и управление на МВР. Поддържа, че съгласно предложението за изпълнение на поръчката, представляващо неразделна част от договора, изпълнителят е следвало да осигури приемането на минимум 5 броя МПС-та с различни неизправности, без да има горна граница на броя на автомобилите, както и непрекъснато следгаранционно обслужване без възложителят да е бил длъжен да се съобразява със заетостта на сервиза. Сочи, че със заявка № 518/27.10.2021 г. е възложил на изпълнителя извършването на следгаранционно обслужване на МПС с рег. № .... със задача диагностика – свети индикация грешка, като автомобилът е приет в сервиза на изпълнителя на 27.10.2021 г., за което е съставен приемо-предавателен протокол. Поддържа, че съгласно чл. 2, ал. 4 от договора срокът за изпълнение на ремонтни работи, които не налагат демонтаж на основни

агрегати и възли, е до 7 работни дни от приемането в сервиза на изпълнителя. Твърди, че чл. 2, ал. 2 от договора срокът за приемане на превозното средство в сервиза на изпълнителя е 24 часа, или считано от датата на получаване на заявката, поради което в конкретния случай крайният срок за изпълнение на същата е бил 05.11.2021 г., но въпреки това ремонтните дейности на автомобила не са извършени в уговорения от страните срок, тъй като това е сторено едва на 12.11.2021 г., т. е. допуснато е забавяне от 6 дни. Допълва, че със заявка № 476/28.10.2021 г. е възложил на изпълнителя извършването на следгаранционно обслужване на МПС с рег. № .... със задача – смяна на съединител, диагностика – свети индекс грешки и ремонт на охладителна система, като автомобилът е приет в сервиза на 28.10.2021 г., за което е съставен приемо-предавателен протокол. Твърди, че в конкретния случай крайният срок за изпълнение на заявката е бил 08.11.2021 г., но въпреки това ремонтните дейности на автомобила не са били извършени в уговорения от страните срок, тъй като това е сторено едва на 10.11.2021 г., т. е. допуснато е забавяне от 1 ден. В тази връзка счита, че ответникът му дължи неустойка по чл. 14 от договора във връзка с допуснатата забава в изпълнението на двете заявки, равняваща се на 0,05 % от общата цена на договора за всеки просрочен ден, но не повече от 20 % от общата цена на договора, или дължимите неустойки в конкретния случай са, както следва: 1 350,00 лв. – по заявка № 518/27.10.2021 г. за МПС с рег. № ....., начислена на база забавянето от 6 дни и 225,00 лв. – по заявка № 476/28.10.2021 г. за МПС с рег. № ....., начислена на база забавянето от 1 ден. Тълкувайки клаузата на чл. 14 от договора, счита, че неустойката се начислява върху цялата стойност на договора, уговорена в чл. 12, ал. 1 от него, а именно: 450 000 лв., а не върху остатъчната такава, която е останала след реализиране на част от ремонтните дейности до момента. Предвид изложеното отправя искане за признаване за установено дължимостта на сумата от общо 1 550,00 лв., формирана като сбор от начислените неустойки във връзка със забавеното изпълнение на заявка № 518/27.10.2021 г. и заявка № 476/28.10.2021 г. Допълва, че с покана с изх. № ...00-9870/02.12.2021 г., получена на 07.12.2021 г., ответникът е поканен да заплати претендираната сума в срок от 10 работни дни, но въпреки това той не е сторил това, поради което считано от 22.12.2021 г. е изпаднал в забава в плащането на претендираната сума за неустойка, с оглед на което отправя искане за признаване за установено дължимостта и на сумата от 18,81 лв., представляваща лихва за забава за периода от 22.12.2021 г. до 02.02.2022 г. Претендира и разноски.

В срока по чл. 131, ал. 1 ГПК ответникът „....“ е подал отговор на исковата молба, с който оспорва исковете при твърдението, че цената на начислените неустойки е неправилно определена. Не оспорва сключването на процесния договор за обществена поръчка с рег. № ... опд-111 от 29.10.2020 г. съгласно предложението за изпълнение, представляващо неразделна част от договора. Сочи, че в чл. 9, т. 4 от договора се предвижда отправянето на покана до длъжника за предаване на изпълнението, каквато в случая ищецът не представя. Позицията се на действащата в страната по време на процесния период пандемична обстановка, свързана с разпространението на Ковид – 19, твърдейки, че в случая чл. 21, ал. 2 от договора не намира приложение. Оспорва посочения краен срок за изпълнение на двете заявки съответно № 518/27.10.2021 г. /до 05.11.2021 г./ и № 476/28.10.2021 г. /до 08.11.2021 г./, считайки, че твърдяната забава не е налице, доколкото липсва вписан краен срок за изпълнението им. В тази връзка поддържа, че срокът за изпълнение на всяка от една от тях е обусловен от установеното действително състояние на автомобилите, подлежащите на ремонт дейности, уведомяване и осигуряване на резервни части, както и от потвърждаване на заявката от страна на възложителя с оглед достигане на утвърдения по договора лимит за 2021 г. Сочи, че именно това е бил редът за изпълнение на заявките на ищеца до 30.03.2022 г. по време на пандемичната обстановка на Ковид - 19, позовавайки се на негово писмо с изх. № 5778500-2592/30.03.2022 г. отнасящо се до други негови заявки. Предвид изложеното, оспорва да е налице твърдяното забавено изпълнение на процесните заявки, излагайки конкретни съображения относно необходимостта от по-дълъг срок за

отремонтиране на предадените за ремонт автомобили. По отношение на ремонта на МПС с рег. № ....., възложен със заявка № 476/28.10.2021 г., поддържа, че извършените дейности са свързани с подмяна на основни части и агрегати, а именно: съединител комплект, скоростна кутия и части от двигателя, описани във фактура № 47943/17.11.2021 г., поради което по отношение на тази заявка приложение следва намери срокът по чл. 2, ал. 5 от договора – 20, а не 7 работни дни. Сочи, че отделните протоколи по договора от 01.12.2021 г. не съдържат необходимите реквизити – номер на заявка, вид и марка автомобил с рег. №, дата на изпълнение, период на забавата, начин на определяне на неустойката. Поддържа, че към датата на всяка една от процесните заявки съответно 27.10.2021 г. и 28.10.2021 г. л. а. „Фолксваген Мултиван Стартлайн“, с рег. № .... и л. а. „Фолксваген Голф“, с рег. № .... са отговаря на условията за изваждане извън щата, бракуване и отчисляване – поради преминат срок на експлоатация (12 години и 7 месеца) и изминат пробег (200 000 км.) съгласно Вътрешните правила за автотранспортна дейност в МВР, поради което срокът за следгаранционното им обслужване по процесния договор от 29.10.2020 г. е бил изтекъл, което означава, че двете МПС-та са били извън предмета му, поради което претендираната неустойка за забава е недължима, доколкото е поставен в обективна невъзможност за изпълнение на договора. Оспорва начина на изчисляване на претендираната неустойка, тъй като следва да се отчете размерът на вече платеното възнаграждение за вече отремонтираните в изпълнение на договора автомобили. Прави изрично възражение за прекомерност на неустойката, тъй като се основава на неравноправни клаузи в договора и конкретно тази на чл. 16 от него, според която при забавено плащане възложителят дължи неустойка в размер на законната лихва върху неплатената в срок сума за всеки просрочен ден, тъй като е благоприятстваща за него. С тези съображения отправя искане за отхвърляне на предявените искове. Претендира и разноски.

Съдът, като съобрази доводите на страните и събраните по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, съгласно правилата на чл. 235, ал. 2 ГПК, намира за установено следното от фактическа страна:

С определение от 19.03.2023 г. като безспорно между страните и ненуждаещо се от доказване е отделено обстоятелството относно сключването на процесния договор за обществена поръчка с рег. № ... опд-111 от 29.10.2020 г. с твърдяното съдържание.

Нещо повече, в подкрепа на същото е и представеният в заверен препис договор, сключен в писмена форма, чийто предмет включва извършването по възлагане на ..... (ДУССД) от „.... на следгаранционно обслужване на моторните превозни средства, посочени в предложението за изпълнение на поръчката, представляващо неразделна част от договора, а именно: автомобили от марките „Ауди“, „Фолксваген“ и лекотоварни автомобили от марката „Фолксваген“.

В чл. 1, ал. 3 от договора е предвидено, че следгаранционното обслужване включва технически прегледи, проверки и обслужване на МПС-та, съгласно техническото предложение на изпълнителя, ремонти в сервизни условия при възникнали повреди, счупвания и аварии, както и други дейности, свързани с възстановяване на работоспособността и техническата изправност на автомобилите.

Според чл. 1, ал. 4 от договора обемът на следгаранционното обслужване и ремонтите се конкретизира за всеки отделен случай чрез подаване на писмена заявка до изпълнителя от оторизирани от възложителя лица в рамките на срока на действие – 24 месеца от подписването му и общата стойност на договора – 450 000 лв.

В чл. 2, ал. 2 се предвижда, че срокът за приемане на превозното средство в сервиз на изпълнителя е до 24 часа считано от датата на получаване на заявката от възложителя, а съгласно ал. 4 и ал. 5 срокът за ремонт на автомобила в случай, че не се налага демонтаж на основни агрегати е 7 работни дни, а в случаи, при които това е наложително, както и при ремонт на двигателя - 20 работни дни, който срок започва да тече от момента на приемане на

МПС в сервиза на изпълнителя.

В чл. 2, ал. 6 е предвидено, че при предаване на автомобила в сервизна база се съставя протокол, подписан от представители и на двете страни.

В клаузата на чл. 4 от договор са уредени основните задължения на изпълнителя „....., а именно: да изпълни поръчката в сроковете, определени в договора, при спазване на техническите и технологични правила, да извършва ремонт и сервиз и други дейности, включени в предмета на договора съгласно Техническото предложение – Приложение № 4, както и да разполага с всички необходими резервни части за привеждане на ремонтираните МПС-та в работно състояние.

В клаузата на чл. 10, ал. 2 от договора е предвидено, че при приемане на работата и връщане на автомобил се подписва двустранен приемо-предавателен протокол, в който се отбелязват номера и датата на заявката и евентуални претенции към извършеното от страна на представителите на възложителя.

Съгласно чл. 12, ал. 1 и ал. 2 от договора общото възнаграждение на изпълнителя е в размер до 450 000 лв. с ДДС, при цена на един човекочас сервизен труд от 2,40 лв., като в ал. 7 се предвижда, че при изчерпване на общата стойност на възнаграждението възложителят няма право да подава последващи писмени заявки.

Според чл. 14 от договора при забава на изпълнение на задълженията по този договор изпълнителят дължи неустойка в размер на 0,05 % от общата цена по чл. 12, ал. 1 за всеки просрочен ден, но не повече от 20 % от общата цена, като в чл. 20 е предвидено, че страните запазват правото си да търсят обезщетение за вреди по общия ред, ако тяхната стойност е по-голяма от изплатените неустойки по договора. Съгласно чл. 19 за размера на неустойката изправната страна по договора съставя протокол и го представя на неизправната, като плащането е дължимо в 10-дневен срок, считано от датата на протокола.

Клаузата на чл. 21, ал. 3 от договора предвижда, че страната, която се позовава на форсмажорно обстоятелство, трябва в 3-дневен срок от настъпването му писмено да уведоми другата страна, като при неизпълнение на това задължение тя няма право да се позовава на форсмажорно обстоятелство.

По делото не се спори, а и видно е от представеното предложение за изпълнение на поръчката, представляващо Приложение № 4 към договора, че процесните л. а. „Фолксваген Мултиван Стартлайн“, с рег. № .... и л. а. „Фолксваген Голф“, с рег. № .... са част от предметния обхват на същия.

Установява се, че на 27.10.2021 г. представителят на възложителя – Ю. Т. е подала до изпълнителя „..... заявка № 518 за ремонт на автомобил „Фолксваген Мултиван Стартлайн“, с рег. № ....., в която е посочено „диагностика свети индикация – грешки“, като видно от представеното свидетелство за регистрация – част I същият е с дата на първа регистрация – 30.03.2009 г.

Предаването, респ. приемането на автомобила от представител на изпълнителя е удостоверено със съставянето на приемо-предавателен протокол от 27.10.2021 г.

На 12.11.2021 г. е съставен приемо-предавателен протокол, удостоверяващ връщането на автомобила по заявка № 518/27.10.2021 г., като с ръкописен текст представителят на възложителя е отразил, че „ремонтът е извършен, но има забава“.

Съставена е справка за начислена неустойка за забава с 6 дни в изпълнението на договор за обществена поръчка с рег. № ... опд-111 от 29.10.2020 г. и конкретно на заявка № 518/27.10.2021 г. съгласно фактура № 47941/17.11.2021 г. в размер на 225,00 лв. на ден, или общо 1 350,00 лв.

Установява се още, че на 28.10.2021 г. представителят на възложителя – Ю. Т. е подала до изпълнителя „..... заявка № 476 за ремонт на автомобил „Фолксваген Голф“, с рег. № ....., в

която е посочено „смяна на съединител, диагностика свети индикация – грешки и ремонт на охладителна система“, като видно от представеното свидетелство за регистрация – част I същият е с дата на първа регистрация – 28.06.1999 г.

Предаването, респ. приемането на автомобила от представител на изпълнителя е удостоверено със съставянето на приемо-предавателен протокол от 28.10.2021 г.

На 10.11.2021 г. е съставен приемо-предавателен протокол, удостоверяващ връщането на автомобила по заявка № 476/28.10.2021 г., като с ръкописен текст представителят на възложителя е отразил, че „ремонтът е извършен, но има забава“.

Съставена е справка за начислена неустойка за забава с 1 ден в изпълнението на договор за обществена поръчка с рег. № ... опд-111 от 29.10.2020 г. и конкретно на заявка № 476/28.10.2021 г. съгласно фактура № 47943/17.11.2021 г. в размер на 225,00 лв. на ден, или общо 225,00 лв.

С писмо с изх. № ...00-9870/02.12.2021 г. възложителят .... уведомява изпълнителя „... за начислени на основание чл. 14 от договора неустойки в общ размер на 1 575,00 лв., за което са съставени протоколи, давайки му срок от 10 работни дни считано от датата на получаване на уведомлението да заплати дължимата сума по посочената в него банкова сметка. По делото не се спори, а и видно от известието за доставяне към него, писмото е получено от представител на ответника „... на 07.12.2021 г.

От представената обобщена справка на изпълнителя за брой отремонтирани автомобили по договор за обществена поръчка № ...опд-111/29.10.2020 г. се установява, че общият брой на отремонтираните автомобили по договора е 288, а общо платената сума по него е в размер на 449 327,66 лв.

От фактура № 47941/17.11.2021 г., издадена от „... се установява, че общата стойност на заявления за ремонт със заявка № 518/27.10.2021 г. л. а. „Фолксваген Мултиван Стартлайн“, с рег. № .... е в размер на 1 936,75 лв. с ДДС, която видно от представеното авизо за преводно нареждане от 06.12.2021 г. възложителят я е заплатил на изпълнителя.

Представена е още и фактура № 47943/17.11.2021 г., издадена от „..., от която се установява, че общата стойност на заявления за ремонт със заявка № 476/28.10.2021 г. л. а. „Фолксваген Голф“, с рег. № .... е в размер на 1 515,24 лв. с ДДС, като видно от представеното авизо за преводно нареждане от 06.12.2021 г. възложителят я е заплатил на изпълнителя.

С писмо с изх. № 15/08.2022 г. ... уведомява „..., че в периода 2021 г. – 2022 г. е било налице епизодично нарушаване на доставките към „... поради общи смущения в глобалните вериги за доставки.

Представено е и писмо от 11.07.2022 г., с което „... уведомява ответника „..., че във връзка със сключения между тях договор за доставка на авточасти в периода януари 2021 г. – декември 2021 г. е било налице нарушаване на доставките от чуждестранните доставчици.

С писмо от 07.06.2022 г. .... уведомява „..., че във връзка със сключения между тях договор за покупко-продажба на авточасти, че с оглед извънредното положение в страната има забавяне на доставките на всички клиенти на дружеството, включително и на „...

Като писмено доказателство по делото са ангажирани още Вътрешните правила за организация на експлоатацията, материално-техническото осигуряване и отчетността на пътните превозни средства, плавателната и летателната техника на МВР, утвърдени със Заповед № Из-305/21.02.2014 г. на министъра на вътрешните работи.

От заключението на вещото лице по съдебносчетоводната експертиза се установява, че към 05.11.2021 г. по договор за обществена поръчка № ...опд-111/29.10.2020 г. са издадени и платени фактури, както следва: съгласно извлечението, представено от ответника – издадените фактури са на обща стойност от 300 831,19 лв., от които са платени 289 413,80

лв., а съгласно извлечението, представено от ищеца – издадените фактури са обща стойност от 297 831,56 лв., от които са платени 289 365,30 лв., като разликата в данните се дължи на 4 броя фактури, които не са включени в изпълнението на процесния договор при ищеца, а именно: № 46346/12.05.2021 г. на стойност от 24,05 лв., № 46347/12.05.2021 г. на стойност от 24,05 лв., № 47797/02.11.2021 г. на стойност от 111,74 лв. и № 47801/02.11.2021 г. на стойност от 2 412,79 лв. Експертът изяснява още, че за ремонта на л. а. „Фолксваген Мултиван“, с рег. № .... и л. а. „Фолксваген Голф“, с рег. № .... ответникът „....“ е издал съответно фактура № 47941/17.11.2021 г. за сумата от 1 936,75 лв. и фактура № 47943/17.11.2021 г. за сумата от 1 515,24 лв., които са осчетоводени от ищеца „....“, без да ползва данъчен кредит, като сумите по всяка от тях са били заплатени на 06.12.2021 г. Установява се също така, че към падежните дати на отделните заявки съответно 05.11.2021 г. и 08.11.2021 г. остатъчната сума по процесния договор е, както следва: съгласно извлечението, представено от ответника - 149 595,81 лв. (450 000 лв. – 300 404,19 лв.), а съгласно извлечението, представено от ищеца – 152 168,44 лв. (450 000 лв. – 297 831,56 лв.). Вещото лице е предложило два варианта за изчисляване на размера на всяка една от процесните неустойки по чл. 14 от договора в зависимост от това дали като основа за определянето им служи цялата стойност на договора от 450 000 лв., в който случай същите биха се равнявали съответно на 1 350,00 лв. – по заявка № 518/27.10.2021 г. и 225,00 лв. – по заявка № 476/28.10.2021 г., или общо 1 575,00 лв., или в зависимост от това дали като основа за определянето им служи остатъчната стойност на договора от 149 595,81 лв. (съгласно извлечението на ответника), респ. от 152 168,44 лв. (съгласно извлечението на ищеца), в който случай същите биха се равнявали съответно на 448,80 лв., респ. на 456,48 лв. – по заявка № 518/27.10.2021 г. и на 74,80 лв., респ. на 76,08 лв. – по заявка № 476/28.10.2021 г., или общо 523,60 лв., респ. 532,56 лв. Експертизата приема още, че към 31.12.2021 г. отчетната стойност на л. а. „Фолксваген Мултиван Стартлайн“, с рег. № .... се равнява на 4 536,00 лв., а в края на 2021 г. балансовата му стойност се равнява на 1 620,00 лв., а отчетната стойност на л. а. „Фолксваген Голф“, с рег. № .... към същата дата – 31.12.2021 г. се равнява на 2 000,00 лв., т. е. активът е напълно амортизиран. Обобщава се също така, че последната издадена фактура по процесния договор № ...опд-111/29.10.2020 г. е № 49924/28.10.2022 г., с която разполагаемият финансов лимит от 450 000 лв. е бил изчерпан.

При така приетата за установена фактическа обстановка съдът формира следните правни изводи:

По иск с правно основание чл. 422, ал. 1 ГПК, вр. чл. 92, ал. 1 ЗЗД.

Основателността на иска се обуславя от установяване от ищеца наличието на следните предпоставки: облигационно правоотношение с ответника по силата на процесния договор за обществена поръчка с рег. № ... опд-111 от 29.10.2020 г. с твърдяното съдържание, по което той е изправна страна; валидна клауза за неустойка за забава, осъществяване на предпоставките за начисляване на процесната такава, изразяващи се в изпращане на процесните заявки съответно № 518/27.10.2021 г. и № 476/28.10.2021 г. с цел осъществяване на следгаранционно обслужване съответно на л. а. „Фолксваген Мултиван“, с рег. № .... и на л. а. „Фолксваген Голф“, с рег. № .... и приемането им в сервиза на ответника, забава в отремантирането им, както и размера на отделните вземания за неустойка. При установяване на посочените обстоятелства, в тежест на ответника е да установи обстоятелствата, на които основава възраженията си, а именно: надлежно изпълнение на задълженията си по договора в съответствие с предмета му, обективните причини, на които основава същото, както и, че е погасил задължението си в случай, че твърди това.

В случая, по делото не се спори, че страните са били обвързани от действието на валидно сключен между тях договор за обществена поръчка с рег. № ... опд-111 от 29.10.2020 г., имащ за предмет осъществяване на дейностите по извършване на следгаранционно обслужване на моторни превозни средства, част от които са процесните л.

а. „Фолксваген Мултиван“, с рег. № .... и л. а. „Фолксваген Голф“, с рег. № ....., описани в Техническата спецификация към договора, предоставени за стопанисване и управление на МВР. Установява се също така, че в срока на действие на договора – на 27.10.2021 г. и на 28.10.2021 г. от страна на .... надлежно са подадени до „....“ две писмени заявки съответно № 518 и № 476, с които на основание чл. 1, ал. 4 от договора възложителят е отправил до изпълнителя искания за извършване на ремонт на процесните автомобили, като в деня на получаването им от последния – на 27.10.2021 г. (по отношение на л. а. „Фолксваген Мултиван Стартлайн“, с рег. № ....) и на 28.10.2021 г. (по отношение на л. а. „Фолксваген Голф“, с рег. № ....), видно от представените 2 броя приемо-предавателни протоколи, всеки един от тях е бил предаден, респ. приет за ремонт от изпълнителя. В случая обаче, анализирайки вида и характера на част от ремонтните дейности, които са били извършени по отношение на л. а. „Фолксваген Голф“, с рег. № ....., описани във фактура № 47943/17.11.2021 г., а именно: цялостна подмяна на комплект съединител, главно предаване, предавателна и разпределителна кутия, съдът намира, че се касае за демонтаж на основни части от автомобила (основни агрегати), без които същият не би могъл да се използва по предназначението си. В тази връзка следва да се отбележи, че с отговора на исковата молба от страна на ответника е заявено изрично оспорване в тази насока, основано на твърдението, че релевантен за изпълнението на заявка № 476/28.10.2021 г. се явява срокът от 20, а не от 7 работни дни, обосновавайки това свое възражение с довода, че по естеството си част от описаните във фактурата ремонтни дейности представляват демонтаж на основни агрегати, поради което приложение следва да намери срокът по чл. 2, ал. 5, а не този по чл. 2, ал. 4 от същия. В случая, при наличието на изрично оспорване от ответника, в тежест на ищеца е било да установи при условията на пълно и главно доказване твърдяното от него забавено изпълнение от страна на „....“ при осъществяване на дейностите, които са били предмет на заявката от 28.10.2021 г., в какъвто смисъл са били и дадените му с доклада по делото указания, доколкото на същия изрично е указано, че следва да установи осъществяване на предпоставките за начисляване на процесната неустойка, част от които са и обстоятелствата във връзка с релевантния към конкретния случай срок за изпълнение, което обаче той не е сторил. Както се посочи по-горе, по делото не са ангажирани доказателства относно релевантните за спора факти, обуславящи приложението на срока за изпълнение по чл. 2, ал. 4 от договора, а не на този по чл. 2, ал. 5 от същия, като при наличието на изрично оспорване в тази насока, в тежест на ищеца е било да стори това. Точно обратното, с оглед характера и вида на част от ремонтните дейности, извършени по отношение на л. а. „Фолксваген Голф“, с рег. № ....., съдът приема, че в съответствие с довода на ответника, действително релевантният срок за изпълнение на заявка № 476/28.10.2021 г. е 20, а не 7 работни дни, както се поддържа от ищеца, което от своя страна обуславя извод, че крайният срок за изпълнение на същата е бил 25.11.2021 г., а не 06.11.2021 г., както се претендира с исковата молба. В случая, видно от представения приемо-предавателен протокол от 10.11.2021 г., процесният л. а. „Фолксваген Голф“, с рег. № .... е върнат на представителя на възложителя преди тази дата – на 10.11.2021 г., поради което не е налице твърдяната от ищеца забава, а това от своя страна обуславя извод за недължимост на претендираната неустойка за забава в размер на 225,00 лв. във връзка с твърдяното забавено изпълнение на заявка № 476/28.10.2021 г. Не така стоят нещата обаче по отношение на заявка № 518/27.10.2020 г., доколкото с отговора на исковата молба ответникът не е оспорил изрично твърдения от ищеца срок, в рамките на който е следвало да се извършат възложените с нея ремонтни дейности по отношение на л. а. „Фолксваген Мултиван Стартлайн“, с рег. № ....., Нещо повече, анализирайки ремонтните дейности, описани във фактура № 47941/17.11.2021 г., действително може да се направи извод, че те по-скоро са свързани с техническата поддръжка на автомобила, но не и, че става въпрос за демонтаж на основни агрегати. В случая, касае се единствено за общо оспорване на ответника, основано на твърдението, че в заявката липсва предвиден срок за изпълнение, но не и, че характерът на извършените

ремонтни дейности обуславя приложението на срока по чл. 2, ал. 5, а не на този по чл. 2, ал. 4 от договора, каквото изрично възражение той е направил по отношение на срока за изпълнение на вече разгледаната заявка № 476/28.10.2021 г.

Ето защо, противно на приетото по-горе по отношение на последната, съдът намира, че действително крайният срок за изпълнение на заявка № 518/27.10.2021 г. съответства на твърдяната от ищеца дата – 05.11.2021 г., като по делото не се спори, че „... е извършил необходимите ремонтни дейности по л. а. „Фолксваген Мултиван Стартлайн“, с рег. № ....., като го е предал обратно на представителя на ищеца, в качеството му на възложител.

Както се посочи по-горе, в клаузата на чл. 2, ал. 4 от процесния договор за обществена поръчка с рег. № ... опд-111 от 29.10.2020 г. между страните е уговорен конкретен срок за изпълнение на ремонтите, който в случая във връзка с изпълнението на заявка № 518/27.10.2021 г. е именно 7 работни дни, както и неговото начало, обусловено от приемането на автомобила в сервиза на ответното дружество – 27.10.2021 г. Следователно, след изтичане на срока изпълнителят изпада в забава без да е необходимо отправянето на покана – арг. чл. 83, ал. 1, изр. 1 ЗЗД. Предвид това и с оглед вече възприетите по-горе правни изводи относно момента на предаване на л. а. „Фолксваген Мултиван“, с рег. № .... за ремонт – 27.10.2021 г. и обратното му връщане на възложителя след изпълнение на ремонтните дейности – 12.11.2021 г., съдът намира, че действително от страна на „... е допусната твърдяната от ищеца забава при изпълнение на договорното му задължение, а именно: 6 дни, тъй като автомобилът, предмет на заявка № 518/27.10.2021 г., е бил предаден обратно след изтичане на крайния срок за това. В тази връзка неоснователно е възражението на ответника относно липсата на краен срок за изпълнение, който да е бил посочен в отделната заявка, както и за необходимостта от допълнително потвърждаване на същата поради конкретния обем на ремонтните дейности, които фактически е следвало да бъдат изпълнени. Това е така, доколкото сроковете за изпълнение по договора от 29.10.2020 г. са изрично и конкретно уговорени между страните в клаузите на раздел II „Срок и място на изпълнение“, като по делото ответникът не е оспорил изрично, че по отношение на процесната заявка № 518/27.10.2021 г. приложение е следвало да намери именно установения в чл. 2, ал. 4 от договора срок от 7 работни дни, каквото изрично възражение той е направил що се отнася до изпълнението на заявка № 476/28.10.2021 г., а това означава, че не посочването на конкретен срок за изпълнение в самата нея не обуславя извод, че релевантни в отношенията между страните са други правила, а не тези, установени с договора. В случая, този извод на съда не се опровергава от представеното и прието по делото писмо с изх. № 578500-2592/30.03.2022 г. на ръководителя на ищцовата дирекция, адресирано до ответника „...“, с което го уведомява, че във връзка със сключени договори за обществени поръчки, имащи за предмет следгаранционно обслужване на леки автомобили, в т. ч. и процесният договор № 5785опд-111/29.10.2020 г., при подаване на заявка и при приемане на автомобила в сервиз на изпълнителя следва да бъде извършвана диагностика на същия за установяване на конкретната неизправност, като се издаде калкулация/проформа фактура с данни за необходимите резервни части, за която да се уведоми структурата - ползвател на автомобила с цел потвърждаване на ремонта. В писмото се посочва още, че считано от 01.04.2022 г. ще бъдат използвани и нови бланки на заявка и приемо-предавателни протоколи, утвърдени от директора на Дирекцията. Касае се за промяна в реда, по който ще се извършва ремонтната дейност, която промяна ще действа занапред и за период, следващ по време процесната заявка № 518/27.10.2021 г. и съответно приключване на възложените с нея ремонти и връщане на автомобила на възложителя на 12.11.2021 г. Същевременно, ответникът „... не твърди, а и не доказва възложителят да е издал писмо, в което се предвижда, че преди извършване на ремонтите е необходимо изрично потвърждение от ползвателя на автомобила, което обективно да е довело до забава в изпълнението на поръчката.

На следващо място съдът намира за неоснователно е и заявеното от ответника

възражение за наличието на форсмажорно обстоятелство, обусловено от въведеното в страната извънредно положение във връзка с разрастващата се пандемия от Ковид-19, обявено с Решение на Народното събрание от 13.03.2020 г. - до 13 април 2020 г., който срок впоследствие е продължен до 13 май 2020 г. – съгласно т. 1 от Решение на Народното събрание от 03.04.2020 г. за удължаване на срока на обявеното извънредно положение, представляващо основание за освобождаването му от отговорност за забава.

Действително в клаузите на раздел VIII „Непреодолима сила“ от договора е предвидено спиране на сроковете за изпълнение при възникнала непреодолима сила – арт. чл. 21, ал. 6 от договора, при което страната, която се позовава на такава, дължи уведомяване на другата страна в 3-дневен срок от настъпването ѝ – арт. чл. 21, ал. 3 от същия. Същевременно, в чл. 306 ТЗ също се регламентира непреодолимата сила като обстоятелство, изключващо отговорността при неизпълнение, но отново в случай, че длъжникът в подходящ срок уведоми писмено другата страна в какво се състои непреодолимата сила и възможните последици от нея за изпълнението на договора. При неизпълнение на това задължение, страната няма право да се позовава на форсмажорно обстоятелство. В случая, безспорно пандемията от коронавирусна инфекция и обявеното във връзка с нея извънредно положение в страната, действало и по време на извършване на ремонтните дейности, възложени с процесната заявка № 518/27.10.2021 г., предвид наложените през този период временни противоепидемични мерки, има характер на събитие от извънреден характер, което е било непредотвратимо за страните. Независимо от това обаче, по делото не се твърди, а и не се доказва изпълнителят да се е позовал пред възложителя на твърдяната непреодолима сила поради обявеното в страната извънредно положение, поради което изтъкнатото от него основание за освобождаване от отговорност не е налице. Нещо повече, дори това да беше така, от страна на „....“ не е установено при условията на пълно и главно доказване, че именно събитието, на което се позовава, пряко и непосредствено го е възпрепятствало при изпълнение на задълженията му по договора, респ. да е довело до допусната забава при ремонтване и връщане на процесния л. а. „Фолксваген Мултиван“, с рег. № ..... В случая, този извод на съда не се разколебава и с оглед съдържанието на представените от ответника 3 броя писма съответно на ... от 08.06.2022 г., на „...“ от 06.07.2020 г. и на .... от 07.06.2022 г., в които е удостоверено, че във връзка с обявеното в страната извънредно положение са налице забавяния или епизодично нарушаване в доставките, нарушения в снабдяването на складовете и откази за изпълнение на поръчки от доставчици. От една страна, информацията, която се извлича от тези писма, касае общата дейност на посочените дружества за периода 2020 г. – 2021 г., както и 2021 г. – 2022 г. и безспорно свидетелства за съществуващи затруднения при доставките на авточасти вследствие от въведените в страната ограничения поради пандемичната обстановка, но сами по себе си те не са годни да установяват, че във връзка с изпълнението на процесната заявка № 518/27.10.2021 г. се е налагало доставянето на конкретни резервни части именно от някое от посочените дружества, съответно, които да не са били доставени на „....“ и това да е обусловило забавата в ремонта на автомобила, за който заявката се отнася. От друга страна, както вече се изясни, основно задължение на изпълнителя по процесния договор съгласно клаузата на чл. 4, ал. 4 е да разполага с всички необходими резервни автомобилни части за привеждане на ремонтираните МПС в работещо състояние. Отделно от посоченото, не се установява през разглеждания период от време именно посочените дружества да са били единствените доставчици на конкретни резервни части, за да се приеме, че евентуални техни затруднения във връзка с доставката им стоят в основата на допусната от ответника забава в изпълнението на заявка № 518/27.10.2021 г.

Неоснователно е и наведеното от ответника възражение за липсата на неточно изпълнение от негова страна, обосновано с приемането на извършените дейности от възложителя и заплащането им.

Действително, по делото не се спори, а и се установява, че за конкретно извършените

ремонтни дейности, съответни на описаните в заявката от 27.10.2021 г., ответното дружество е издало фактура № 47941/17.11.2021 г. на обща стойност от 1 936,75 лв., заплатена от .... чрез банков превод от 06.12.2021 г. Също така, в изпълнение на клаузата на чл. 10, ал. 2 и чл. 13 от договора фактурирането и плащането се предхождат от двустранно подписан от страните приемо-предавателен протокол от 12.11.2021 г. В случая, фактът, че в него възложителят не е отразил забележки във връзка с изпълнението, което се потвърждава и от последващите му действия по заплащане на възнаграждението на изпълнителя в пълния претендиран размер, обуславя единствено извод, че възложителят е приел работата като качествено изпълнена – без констатирани видими недостатъци и отклонения от поръчката. Това обаче не е равнозначно на признание, че същата е изпълнена и точно в темпорално отношение – в срок, още повече, че в самия приемо-предавателен протокол от 12.11.2021 г. представителят на възложителя изрично е отразил с ръкописен текст, че реално ремонтът е извършен, но това не сторено в срок. Ето защо, съдът намира, че приемането на извършеното и заплащането на следващото се договорно възнаграждение следва да се тълкува като изпълнение на насрещните договорни задължения на ищеца и не представлява основание за освобождаване на ответното дружество от последиците на допуснатата от него забава. Нещо повече, такова не представлява и поддържаният от ответника довод за наличието на утвърден лимит в структурата – ползвател на автомобила. Действително, в клаузата на чл. 12, ал. 7 от договора за обществена поръчка от 29.10.2020 г. се предвижда, че при изчерпване на общата стойност на възнаграждението по ал. 1 – в размер до 450 000 лв., възложителят няма право да подава писмени заявки по чл. 1, ал. 4 - за следгаранционно обслужване. В процесния случай заявка № 518 е подадена на 27.10.2021 г., като от изслушаното и прието по делото заключение на вещото лице по съдебносчетоводната експертиза се установява, че към 05.11.2021 г., когато изтича процесният срок от 7 работни дни за изпълнение на заявката, остатъчната цена по договора е в размер на 149 595,81 лв. (според данните на ответника), респ. в размер на 152 168,44 лв. (според данните на ищеца), т. е. и в двата случая лимитът на договора все още не е бил изчерпан. В същото време, прави впечатление, че стойността на ремонта на л. а. „Фолксваген Мултиван“, с рег. № ....., следваща от приетата по делото фактура № 47974/17.11.2021 г., се равнява на сумата от 1 936,75 лв., т. е. тя попада в размера на остатъчната стойност на договора. Въз основа на изложеното съдът прави извод, че както към момента на подаване на заявка № 518/27.10.2021 г., така и към момента на изтичане на предвидения в договора срок от 7 работни дни за изпълнение на същата – 05.11.2021 г., лимитът по договор за обществена поръчка с рег. № ... опд-111 от 29.10.2020 г. не е бил достигнат, а това означава, че са били налице свободни парични средства за изплащане на възнаграждението в полза на изпълнителя, поради което възложителят надлежно е отправил заявката си за ремонт на процесния л. а. „Фолксваген Мултиван“, с рег. № .....

На следващо място неоснователен е и допълнително включеният в предмета на делото довод на ответника, основан на твърдението му, че се е намирал в обективна невъзможност да изпълни договора, тъй като към датата на отправяне на заявката процесният автомобил е подлежал на бракуване – поради изминат пробег и преминат срок на експлоатация. Това е така, тъй като видно от съдържанието на договора извършването на ремонтните дейности не е поставено в зависимост от техническото състояние на автомобилите, като нито в него, нито в техническата спецификация и техническото предложение – неразделна част от същия, не е предвидена възможност за изключване от предметния му обхват на автомобили, отговарящи на условията за бракуване. Такова обстоятелство не е предвидено нито като основание за отказ да се изпълни заявката, нито като основание за освобождаване на изпълнителя от отговорност при изпълнение на поръчката. Отделно от посоченото, прави впечатление, че според чл. 24 от представените в препис по делото Вътрешни правила за организацията на експлоатацията, материално-техническото осигуряване и отчетността на ППС, плавателната и летателната техника на МВР, утвърдени със Заповед № Из-305/21.02.2014 г. на министъра

на вътрешните работи, извеждането на техника извън експлоатация следва да бъде извършено със заповед на директора на ДУССД по предложение на ръководителите на структурите по чл. 37 ЗМВР. В случая, по делото не се твърди, а и не се доказва тази процедура да е била спазена по отношение на л. а. „Фолксваген Мултиван“, с рег. № ..... Нещо повече, прави впечатление, че в конкретния случай „..... го е приел в сервиса си, извършил е съответните ремонтни дейности по отношение на него, след което го е върнал на представителя на ищцовата дирекция, с посочване в протокола от 12.11.2021 г., че констатираните по отношение на него неизправности са били отстранени именно съгласно заявката за ремонт, което той не би сторил в случай, че е считал, че процесният автомобил е отговарял на условията за бракуване и поради тази причина не е бил част от предметния обхват на договора.

Възражението на ответника, че съставеният от ищеца протокол за дължима неустойка не съдържа необходимите реквизити съдът също намира за неоснователно, тъй като тези обстоятелства са неотнормирани към възникването в правната сфера на ищеца на вземането за неустойка за забава, доколкото по делото вече се установиха всички правопораждащи го юридически факти, включени във фактическия му състав. Наред с това, с клаузата на чл. 19 от договора не са въведени специални изисквания към конкретното съдържание на протокола, освен посочването на конкретния размер на дължимата неустойка, което в случая е налице. Този довод би могъл да има отношение към изпадането на неизправната страна в забава, но не представлява изискване за възникване на вземането по чл. 14 от договора, още повече, че такъв протокол от 01.12.2021 г. е бил съставен и представен на вниманието на ответника.

На следващо място, неоснователно е и възражението на „..... за прекомерност на неустойката, тъй като се основава на неравноправни клаузи в договора и конкретно тази на чл. 16 от него, според която при забавено плащане възложителят дължи неустойка в размер на законната лихва върху неплатената в срок сума за всеки просрочен ден, тъй като е благоприятстваща за него.

Предвид това, че страна по правоотношението, породено от договора за обществена поръчка от 29.10.2020 г., в качеството на изпълнител, е търговско дружество, което по занятие извършва съответната дейност, обстоятелство, неоспорено от ответника, а възложител – юридическо лице по смисъла на чл. 37, ал. 2 ЗМВР, то в случая договорната обвързаност между страните не попада в обхвата на дефинитивната норма на чл. 9, ал. 1 ЗПК (обн. в ДВ бр.18 от 05.03.2010 г. в сила от 12.05.2010 г.) и спрямо същата не са приложими специалните изисквания към съдържанието на договора за потребителски кредит, а наред с това и специалната защита на потребителя, регламентирана в ЗЗП (обн. В ДВ бр. 99 от 09.12.2005 г., в сила от 10.06.2006 г.) – арг. § 13, т. 1 от ДР на ЗЗП, който въвежда разпоредбите на Директива 93/13/ЕИО на Съвета от 05.04.1993 г. относно неравноправните клаузи в потребителските договори. Ето защо, в случая, с оглед характера на породеното облигационно правоотношение между страните и липсата на качеството на потребител на някоя от тях, а именно: физическо лице, което при сключването на договора да действа извън рамките на своята професионална или търговска дейност – арг. чл. 9, ал. 3 ЗПК, не са налице предпоставките за прогласяването на процесната клауза от договора за недействителна, като неравноправна.

С оглед изложеното дотук, съдът намира, че са налице всички предпоставки, обуславящи възникването в полза на ....., в качеството ѝ на възложител по процесния договор, на неустоечното вземане по чл. 14 от същия поради допуснатата забава от „..... в изпълнението на поръчка по заявка за ремонт № 518/27.10.2021 г

Що се отнася до неговия размер, съдът съобразява изричната воля на страните, следваща от клаузата на чл. 14 от договора, в която е предвидено, че при забава на изпълнение на задължение по договора, изпълнителят дължи неустойка в размер на 0,05 %

от общата цена по чл. 12, ал. 1 за всеки просрочен ден, но не повече от 20 % от общата цена. В случая, с оглед възприетата дата на падежа на заявка № 518/27.10.2021 г. – 05.11.2021 г. и датата на приемо - предавателния протокол за предаване на автомобила, предмет на същата - 12.11.2021 г., съответно периодът на забавата, равняващ се на 6 дни, размерът на неустойката, определена според договорната клауза възлиза на сумата от 1 350,00 лв., в какъвто смисъл са и констатациите на вещото лице по съдебносчетоводната експертиза според вариант № 1 на стр. 4 от заключението, който размер не надвишава максималния от 20 % от общата цена, възлизащ на сумата от 90 000 лв. (20 % от 450 000 лв.). В тази връзка, тълкувайки волята на страните по реда на чл. 20 ЗЗД, следваща от съдържанието на договора и на конкретната клауза, съдът взе предвид, че същите се приели като основа за изчисляване на неустойката за забава да служи договорното възнаграждение по чл. 12, ал. 1 от договора, а именно сумата от 450 000 лв. Ето защо, ирелевантен се явява въпросът каква е остатъчната стойност по договора към датата на изтичане на срока за изпълнение на заявка № 518/27.10.2021 г. – 05.11.2021 г. или балансовата стойност на самия автомобил, тъй като тези обстоятелства не следват от волята на страните като участващи величини при формиране на размера на вземането за неустойка по чл. 14 от договора.

На следващо място, както вече се изясни по-горе, в отговора на исковата молба ответникът въвежда и възражение за прекомерност на неустойката, с оглед претендирания размер, който многократно надвишава счетоводната (балансова стойност) на автомобила.

В случая, при тълкуване на разпоредбата на чл. 92 ЗЗД следва, че уговарянето на неустоечното вземане е изцяло според волята на страните, които разполагат със свободата да я включат като клауза от договора между тях. Неустойката се договаря в определен размер, който се равнява на обезщетението дължимо на изправната страна, без да е необходимо доказването му. В случай, че бъде установено, че размерът на вредите надвишава този на неустойката, изправният кредитор разполага с правото да претендира обезщетение до този размер. Съгласно разпоредбата на чл. 286, ал. 1 ТЗ търговска е сделката, сключена от търговец, която е свързана с упражняването от него занятие, а съгласно чл. 287 ТЗ разпоредбите за търговските сделки се прилагат и за двете страни, когато за едната от тях сделката е търговска и не следва друго от този закон. Съобразявайки изложеното, както и безспорното между страните обстоятелство, че по облигационното правоотношение, породено от процесния договор за обществена поръчка ответникът „.....“, в качеството си на изпълнител е и лице, осъществяващо търговска дейност по ремонт на автомобили по занятие, а с това и търговец, то в случая приложение следва да намери разпоредбата на чл. 309 ТЗ, изключваща възможността за намаляване размера на процесната неустойка като прекомерна, макар и насрещната страна по договора – ищцовата Дирекция да няма качеството на търговец /в този смисъл е Решение № 88/22.06.2010 г. по т. дело № 911/2009 г., I т. о. на ВКС/.

В рамките на един от основните принципи в гражданското право – свободата на договаряне, намерил нормативното си отражение в чл. 9 ЗЗД страните по една двустранна правна сделка могат да уговорят неустойка за вредите от забавено изпълнение, като е необходимо това неустоечно вземане да има някоя от специфичните за неустойката функции. В противен случай клаузата за неустойка би била нищожна поради накърняване на добрите нрави, за което съдът следи, преценявайки клаузата към момента на сключване на договора и включването ѝ в неговото съдържание – арг. т. 3 от ТР № 1/15.06.2010 г. по тълк. дело № 1/2009 г. на ОСТК на ВКС.

В мотивите на тълкувателното решение са дадени принципни критерии, приложими при преценката за нищожност на клаузата за неустойка поради накърняване на добрите нрави, като: естеството на задълженията, изпълнението на които е обезпечено с неустойка – парични или непарични и размерът им, наличието или липсата на други способи за обезпечение, видът на уговорената неустойка (компенсаторна или мораторна) и видът на

неизпълнение на задължението – съществено или за незначителна част, съотношението между размера на уговорената неустойка и очакваните от неизпълнението вреди.

В случая, касае се за неустойка, дължима от едната страна – изпълнителя, в случай на допусната забава в изпълнението на основното му задължение по договорното правоотношение – да извърши следгаранционно обслужване на лек автомобил чрез ремонт на конкретното МПС. В клаузата на чл. 14 от договора е предвиден конкретен размер на неустойката – 0,05 % от общата стойност на договора, възлизаща на 450 000 лв. и с уговорен срок на действие от 24 месеца. Съобразявайки тези обстоятелства, както и наличието на установена горна граница на неустоечното вземане, съдът намира, че в процесния случай същата не излиза извън обичайно присъщите функции на неустойката и поради това не е в противоречие с принципите на справедливост в гражданските правоотношения, като накърняваща добрите нрави.

С оглед на изложеното, съдът приема за установена дължимостта на част от вземането за неустойка по чл. 14 от процесния договор за обществена поръчка с рег. № ... опд-111 от 29.10.2020 г., а именно: в размер на 1 350,00 лв. - във връзка със забавеното изпълнение на заявка № 518/27.10.2021 г. за ремонт на МПС с рег. № ....., до който предявеният иск с правно основание чл. 422, ал. 1 ГПК, вр. чл. 92, ал. 1 ЗЗД се явява основателен и следва да се уважи, като се отхвърли за сумата от 225,00 лв. - във връзка със забавеното изпълнение на заявка № 476/28.10.2021 г. за ремонт на МПС с рег. № .....

Като законна последица от уважаването на иска, върху главницата от 1 350,00 лв. е дължима и законната лихва от датата на подаване заявлението по чл. 417 ГПК – 03.02.2022 г. до окончателното плащане.

По иск с правно основание чл. 422, ал. 1 ГПК, вр. чл. 86, ал. 1 ЗЗД.

Основателността на иска се обуславя от установяване от ищеца наличието на главен дълг, изпадане на ответника в забава и размера на обезщетението за забава.

В случая, с оглед извода на съда относно съществуването на главното неустоечно вземане в размер на 1 350,00 лв. – във връзка със забавеното изпълнение на заявка № 518/27.10.2021 г. за ремонт на МПС с рег. № ....., в правната сфера на ищеца е възникнало и акцесорното такова за лихва за забава, като искане за заплащане на същото ищцовата дирекция е отправила със свое писмо с изх. № 578500-9870/02.12.2021 г., с приложен към същото протокол за размера на неустойката, съгласно чл. 19, изр. 2 от договора. Видно от разписката за връчване, ответникът „....“ е получил поканата за плащане на 07.12.2021 г., поради което с изтичане на предоставения с нея срок от 10 работни дни, т. е. на 22.12.2021 г. той е изпаднал в забава в плащането на претендираната сума за неустойка.

Ето защо, той дължи заплащането на обезщетение за забава върху вземането за неустойка в размер на 1 350,00 лв., което за периода от 22.12.2021 г. до 02.02.2022 г., определено от съда по реда на чл. 162 ГПК с помощта на електронен лихвен калкулатор, възлиза на сумата от 16,13 лв., до който размер предявеният акцесорен иск с правно основание чл. 422, ал. 1 ГПК, вр. чл. 86, ал. 1 ЗЗД се явява основателен и следва да се уважи, като се отхвърли за разликата до пълния предявен размер от 18,81 лв., или за размера от 2,68 лв.

По отговорността за разноските:

Съгласно т. 12 от ТР № 4/18.06.2014 г. на ВКС, ОСГТК, съдът, който разглежда иска, предявен по реда на чл. 422, респ. чл. 415, ал. 1 ГПК, следва да се произнесе за дължимостта на разноските, направени и в заповедното производство, като съобразно изхода на спора разпредели отговорността за разноските, както в исковото, така и в заповедното производство. В случая, предвид изхода на спора – частична основателност на предявените искове, право на разноски има всяка от страните, съразмерно с уважената, респ. отхвърлената част. На основание чл. 78, ал. 1 ГПК в полза на заявителя – ищец следва да се

присъдят сторените разноси в производството по ч. гр. дело № 5495/2022 г. по описа на СРС, 79 състав, както и в настоящото исково производство, съобразно уважената част от исковете, които съответно възлизат на 70,18 лв. - платена държавна такса и юрисконсултско възнаграждение, както и на 113,04 лв. - платена държавна такса и юрисконсултско възнаграждение. Съдът определи в минимален размер юрисконсултското възнаграждение на заявителя – ищец в двете съдебни производства на основание чл. 78, ал. 8 ГПК (изм. ДВ, бр. 8 от 2017 г.), вр. чл. 37 от Закон за правната помощ и съответно чл. 26 от Наредбата за заплащането на правната помощ (по отношение на юрисконсултското възнаграждение в заповедното производство) и чл. 25, ал. 1 от Наредбата за заплащането на правната помощ (по отношение на юрисконсултското възнаграждение в исковото производство), като съобрази вида и обема на извършената дейност от процесуалния му представител, както и конкретната фактическа и правна сложност на делото, характеризиращо се с обичайна продължителност. На основание чл. 78, ал. 3 ГПК в полза на ответника следва да се присъдят сторените разноси в настоящото исково производство, съобразно отхвърлената част от исковете, които възлизат на 135,71 лв. – депозит за ССЧЕ и адвокатско възнаграждение, чието реално заплащане съдът прие за доказано с оглед представения договор за правна защита и съдействие от 12.12.2022 г. (л. 51 от делото), в който е отбелязано, че същото е заплатено в брой, поради което има характер на разписка – арг. т. 1 от ТР № 6/2012 г. на ОСГТК на ВКС. Релевираното от процесуалния представител на ищеца възражение за прекомерност по чл. 78, ал. 5 ГПК съдът счете за неоснователно, тъй като претендираният размер от 500,00 лв. не надхвърля значително минималния такъв, определен по реда на чл. 7, ал. 2, т. 2 от Наредба № 01/09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, при съобразяване на извършените от страна на адв. И. активни защитни действия в хода на процеса. Съдът прие, че в полза на ответника не се следват претендираните от него разноси за адвокатско възнаграждение в производството по ч. гр. дело № 5495/2022 г. по описа на СРС, 79 състав, съобразно отхвърлената част от исковете. От една страна това е така, тъй като в представените 2 броя договори за правна защита и съдействие от 07.06.2022 г. (л. 49 от заповедното дело) не е отбелязано, че уговореното с всеки от тях тях адвокатско възнаграждение от по 50,00 лв. е заплатено в брой, поради което не може да се приеме, че в тази част те имат характер на разписки, а освен това не се представят и други документи, установяващи заплащането на същите, в случай, че това е сторено по банков път. От друга страна прави впечатление, че адвокатските възнаграждения касаят процесуално представителство и за действията във връзка искане за спиране по реда на чл. 420 ГПК, както и с обжалване по реда на чл. 419 ГПК, които обаче не са завършили позитивно за страната, поради което за тях изначално не се следват разноси в полза на „.....

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО по предявените от ....., с БУЛСТАТ ....., със седалище и адрес на управление: ....срещу ....., ЕИК ....., със седалище и адрес на управление:....., установителни искове с правно основание чл. 422, ал. 1 ГПК, вр. чл. 92, ал. 1 ЗЗД и чл. 422, ал. 1 ГПК, вр. чл. 86, ал. 1 ЗЗД, че „..... дължи на ....., сумата от **1 350,00 лв.**, представляваща неустойка, начислена на основание чл. 14 от договор за обществена поръчка с рег. № ... опд-111 от 29.10.2020 г., във връзка със забавеното изпълнение на заявка № 518/27.10.2021 г. за ремонт на л. а. „Фолксваген Мултиван Стартлайн“, с рег. № ....., ведно със законната лихва от датата на подаване на заявлението по чл. 417 ГПК – 03.02.2022 г. до окончателното плащане, както и сумата от **16,13 лв.**, представляваща лихва за забава върху неустоечното вземане в размер на 1 350,00 лв. за периода от 22.12.2021 г. до 02.02.2022 г., за които суми

по ч. гр. дело № 5495/2022 г. по описа на СРС, 79 състав, е издадена заповед за незабавно изпълнение по чл. 417 ГПК от 15.02.2022 г. и въз основа на нея изпълнителен лист от същата дата, като **ОТХВЪРЛЯ** иска за неустойка за разликата над уважения размер от 1 350,00 лв. до пълния предявен размер от 1 575,00 лв., или за размера от 225,00 лв., представляваща неустойка, начислена на основание чл. 14 от договор за обществена поръчка с рег. № ... опд-111 от 29.10.2020 г., във връзка със забавеното изпълнение на заявка № 476/28.10.2021 г. за ремонт на л. а. „Фолксваген Голф“, с рег. № ....., както и иска за лихва за забава за разликата над уважения размер от 16,13 лв. до пълния предявен размер от 18,81 лв., или за размера от 2,68 лв.

ОСЪЖДА „....., ЕИК .... със седалище и адрес на управление: .... да заплати на ....., с БУЛСТАТ ....., със седалище и адрес на управление: ....., на основание чл. 78, ал. 1 ГПК, сумата от **70,18 лв.**, представляваща разноски в производството по ч. гр. дело № 5495/2022 г. по описа на СРС, 79 състав, както и сумата от **113,04 лв.**, представляваща разноски в исковото производство.

ОСЪЖДА ....., с БУЛСТАТ ....., със седалище и адрес на управление: ... да заплати на „....., ЕИК ...., със седалище и адрес на управление:..... на основание чл. 78, ал. 3 ГПК, сумата от **135,71 лв.**, представляваща разноски в исковото производство.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с въззивна жалба пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____